

ประกาศจังหวัดชัยนาท

เรื่อง ห้ามการเผาในที่โล่งทุกชนิดโดยเด็ดขาด ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท

ตามประกาศจังหวัดชัยนาท เรื่อง งดเว้นการเผาวัสดุทางการเกษตร วัชพืช ขยะมูลฝอย และการเผาในที่โล่งอื่นๆ ทุกกรณี ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ โดยผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดทางกฎหมาย และได้แจ้งให้ทุกหน่วยงานได้ทราบและปฏิบัติแล้ว นั้น

เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์ไฟฟ้า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) กำลังเข้าสู่ช่วงวิกฤติ คณะกรรมการอำนวยการเพื่อการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศ ได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยกระดับการดำเนินงานตามมาตรการรับมือสถานการณ์ไฟฟ้า หมอกควัน และฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ ประกอบกับกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.) ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๘ ได้มีข้อสั่งการให้ยกระดับมาตรการควบคุมการเผาเพื่อลดผลกระทบจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) อีกทั้งจากการติดตามข้อมูลจำนวนจุดความร้อน (Hotspot) และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๘ พบว่า มีจุดความร้อน (Hotspot) เกิดขึ้น จำนวน ๑๑๑ จุด และมีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) เกินค่ามาตรฐาน ๓๗.๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จำนวน ๒๘ วัน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงมากขึ้น ก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนได้ สาเหตุมาจากการเผาไหม้ในพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ ที่สาธารณประโยชน์ การเผาไหม้ในพื้นที่ชุมชน/เมือง พื้นที่ริมทาง ขยะมูลฝอย และที่โล่งอื่นๆ ตลอดจนแหล่งกำเนิดมลพิษต่างๆ ในภาคอุตสาหกรรม และควันดำจากยานพาหนะ รวมทั้งปัญหาหมอกควันที่ข้ามพรมแดนมายังประเทศไทย

ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า หมอกควัน ฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท ไม่ให้มีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชน เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท และมีคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) ไม่เกินค่ามาตรฐาน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงยกเลิกประกาศจังหวัดชัยนาท ดังกล่าวข้างต้น และประกาศห้ามการเผาในที่โล่งทุกชนิดโดยเด็ดขาด ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท ตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ และให้ดำเนินการตามมาตรการ ดังนี้

๑. ห้ามการเผาในที่โล่งทุกชนิดในพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ชุมชน พื้นที่สาธารณะ พื้นที่ในเขตทาง พื้นที่ริมทางหลวงและทางหลวงท้องถิ่น รวมถึงในเขตพื้นที่ป่าไม้ และป่าสงวนแห่งชาติ

๒. ให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ถือปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีในการงดเผาทุกชนิดในพื้นที่รับผิดชอบ

๓. ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกสังกัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน สมาชิกสภาท้องถิ่น และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้ถือเป็นหน้าที่ในการสอดส่อง ดูแลเอาใจใส่ และสื่อสารประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ ให้ปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้อย่างเคร่งครัด

๔. หากผู้ใดฝ่าฝืนตามประกาศฉบับนี้ จะมีความผิดตามกฎหมายทั้งทางอาญาและทางแพ่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้ โดยให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่ตามกฎหมาย มีหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อแจ้งความจับกุม ดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่บุคคลผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัด

๕. ขอความร่วมมือผู้พบเห็นการเผาในที่โล่งทุกชนิด ขอให้รีบแจ้งเบาะแสให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ หรือตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท สายด่วน ๑๙๑ หรือศูนย์ดำรงธรรม สายด่วน ๑๕๖๗

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายณที มนตรีวิทย์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท

เอกสารแนบท้ายประกาศจังหวัดชัยนาท
เรื่อง ห้ามการเผาในที่โล่งทุกชนิดโดยเด็ดขาด ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท

๑. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๕๔	ห้ามมิให้ผู้ใด ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือ เผาป่า หรือกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่า เพื่อตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภท เกษตรกรรม และรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือโดยได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๗๒ ตรี	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

๒. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๔	ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด ยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ	มาตรา ๓๑	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

๓. พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๖๓	ภายในป่าชุมชน ห้ามมิให้บุคคลใด กระทำการ ดังต่อไปนี้ (๒) ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ขุดหาแร่ ลำสัตว์ ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าชุมชน เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๙๔	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
	เพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาและป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่ป่าชุมชน หรือเป็นการกระทำของกรรมการจัดการป่าชุมชน เจ้าหน้าที่ป่าชุมชนหรือสมาชิกป่าชุมชน ตามแผนจัดการป่าชุมชนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด		

๔. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๕	ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นเหตุรำคาญ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	มาตรา ๗๔	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖	ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชนรวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วย ตลอดทั้งการดูแล ปรับปรุง บำรุงรักษาบรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ ร้างระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ ต่างๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ ได้		

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๗	ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเป็นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น		
มาตรา ๒๘	ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามระบุไว้ในคำสั่งและถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก		

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
	จากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น ในกรณีที่ปรากฏเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่พนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้		

๕. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๙๗	ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด โดยมีขอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายแก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายสูญหาย หรือเสียหายไปนั้น	

๖. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๑๗	ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท
มาตรา ๒๑๘	ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ดังต่อไปนี้ (๓) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม (๔) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา ๒๑๙	ผู้ใดเตรียมเพื่อก่อทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๗ หรือมาตรา ๒๑๘	ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามทำความผิดนั้นๆ
มาตรา ๒๒๐	ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใดๆ แม้เป็นของตนเอง จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์ของผู้อื่น ถ้ากระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๑๘ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๘	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่พันบาท
มาตรา ๒๒๔	ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๑ หรือมาตรา ๒๒๒ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย	ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส	ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา ๒๒๕	ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์ของผู้อื่นเสียหาย หรือการกระทำโดยประมาทนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตบุคคลอื่น	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๓๐	ห้ามมิให้ผู้ใดฝ่าฝืนหรือกระทำความผิด ประการใดๆ ภายในระยะห้าร้อยเมตร จากทางเดินรถ เป็นเหตุให้เกิดควันหรือ สิ่งอื่นใดในลักษณะที่อาจทำให้ไม่ปลอดภัย แก่การจราจรในทางเดินรถนั้น	มาตรา ๑๕๒	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓(๑) มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑/๑ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ หรือมาตรา ๑๓๐ หรือไม่ปฏิบัติตาม ประกาศที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด ตามมาตรา ๑๕ วรรคสองหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งพันบาท